

श्रीगणेशायनमः ॥ जन्मेजय उवाच ॥ द्वापरेषु समुत्पन्नानगरे
बहस्तिनापुरि ॥ गुरुनां पक्षते राजा जन्मेजयो महाबलि ॥ १ ॥ क
थं मंगलरूपेन धर्मायाति युधिष्ठिर ॥ एवं सर्वहता सूर्यो कथयिष्ये
हामुने ॥ २ ॥ वैशंपाय उवाच ॥ शुनुराजपर्व क्षामिकथयामितसंश

आशा अरु कथि
ASHA ARCHIVES

620
255

धर्म

या एकया सर्वदेवेषु इन्द्राद्यादितपा सर्वमुनिब्रह्मादिभ्यः सर्वे
देवेदसशुनिः विष्णुदेवसमायुक्ता रविचन्द्रविनायकं ॥ ४ ॥ तथा
सरस्वतिगंगाकालीक्षीसागरस्तथा ॥ गंधर्वाचगणात्पूर्वेवनस्पतिन
स्य भवेत् ॥ ५ ॥ तत्र गता मुनिश्चेष्टं देवधीनारदस्तथा ॥ नमस्कारे स्व

राम

स्वरो देवं नारदवाक्यमब्रवीत् ॥ ६ ॥ नारदवाच ॥ देवस्य शुभशंकर
नमस्कृत्वा हरो ब्रह्मा विष्णुर्भृहेश्वरं ॥ युधिष्ठिरसमो राजान भूतो न भ
विष्यति ॥ ७ ॥ सत्यवादि जित्तपो धिधर्मशीलप्रवर्तते ॥ तस्य सत्यं
समो नास्ति धर्मपुत्रयुधिष्ठिरः ॥ ८ ॥ वैष्णुश्चैव हरिश्चंद्रः वैरोच

धर्म

नवस्त्रिनस्तथा ॥ नरघोषस्य मा न्धाता समो^{६१} ध्वयुगेयुगे ॥ ८ ॥ तस्य
सत्यं समो नास्ति धर्मपुत्रयुधिष्ठिर ॥ यवंशुत्ताततो वाकं धर्मो ॥
यि हर्षयुरितं ॥ १० ॥ केन रूपेषु पस्यामि मानपुत्रोयुधिष्ठिर ॥ विस्त्रिध
र्मराजपुस्वाभ्रागतो सिमहि स्थले ॥ ११ ॥ शस्त्रिनभारतेयुधेराजाप्र

राम
२

तियुधिष्ठिरः ॥ धर्मचांडालपुत्रराजनरक्षते ॥ १२ ॥ इहो ह्ये
वः लोकेषु प्राप्तां च हस्तिनापुरि ॥ अवलोक्य पुरि सर्वे ह्येदारे च तिष्ठि
तः ॥ १३ ॥ निमलं विपुलं श्रेष्ठं सायथं पृथं दृश्यते ॥ भुवनं मत्पलोकेषु
सशयं नैव दृश्यते ॥ १४ ॥ तप्तकांचणवर्णानां अग्निकोटिचउत्तिमं

धम्म

॥ संहरणं मासमंतेजं सूर्यकोटि समो प्रभु ॥ १५ ॥ राजद्वारे न संप्राप्ते प्रति
हार समो प्रति ॥ कस्य त्वं भुवणां श्रेष्ठं इदं वाक्यममब्रवीत् ॥ १६ ॥ पुण्यगोप
न द्वारस्य सर्वसौख्यविचारयं ॥ राजकार्यं चित्तं नित्यं प्रतिहारप्रशयः ॥ १७
ने मसेन उवाच ॥ कुतो वा आगते प्रेताः कुतो वापि समागमं ॥ जातौ

राम
६

नैव न जानामी युधिष्ठिरस्य मंदिरं ॥ १८ ॥ त्रैलोक्ये व्यापिते धर्मधर्मपुत्रस्य
मंदिरं ॥ कस्मात्वं च न जानामि राजद्वारे समागता ॥ १९ ॥ चांडाल उवाच ॥
॥ भेरस्य जोजनानां मेघसदृश द्वादशं ॥ दातारो दानसदृशं त्रैलोक्ये
केषु चराचरे ॥ २० ॥ अहसि सहस्रमपि तां ब्रह्मणा स्पृष्टेने दिने ॥ भुजंते

धर्म

कतेकनकपात्रेनयुषिदिरस्थमंदिरं ॥ २१ ॥ मेघजलवसंतराजाप्र
तिवाक्यविदाम्यहं ॥ क्षुदार्थिआगतोधातेचांडालोप्रतिज्ञेक्षकं ॥ २२ ॥
भिमसेनउवाच ॥ ॥ ब्रह्मानक्षत्रियोवैशिशूद्रश्चैवचतुर्थकं ॥ स
वंचत्वारवर्णानिकथदर्शितकिंनवेत् ॥ २३ ॥ चांडालस्यमुषंडश्चा

राम
४

उदितेचदिवकर ॥ यदिशंभास्करंचैवसुचिस्नातविधियेते ॥ २४ ॥
चांडालउवाच ॥ ॥ मेकतत्वत्वयामासुदुःषसुषंमलमुत्रके ॥
पंचेदिमेकतत्वकथंवर्णाचतुर्नवेत् ॥ २५ ॥ भिमसेनउवाच ॥
उरथपदंगंधश्चमपायाक्षगल्लथा ॥ समानस्यजिवंभस्यआत्माना

धर्म

नविवर्जित ॥ २६ ॥ चांडाल उवाच ॥ निंदकोश्च नश्चैकपि यो
इव शोयीनां ॥ चत्वारोऽकर्मचांडालजातिश्चांडालपंचमे ॥ २७ ॥ त्रिसं
धाव्रथाजस्य न च वेदो यस्य प्रमुषं ॥ क्रियाहिरौषजे विप्रासोऽपि च
डाल उवाच ॥ २८ ॥ दंतशुचिविनामुषं पादौ प्रक्षालनं विन ॥ अह

राम

ष्टं देवगोविदं सौपि चांडाल उवाच ॥ २९ ॥ कपिलाक्षिरपाणो न
ब्राह्मणो गमनेषु च ॥ वेदाक्षरविराजस्य सौपि चांडाल उवाच ॥ ३० ॥
केशमृत्यसे ज्यायामृत्यग्रहेषु भोजन ॥ यवग्राह्यते विप्रासौपि चांडाल उ
वाच ॥ ३१ ॥ मकमहि कृतो मे कं वग्निचदर्शनं ॥ गौवश्चाविच्छेदा

धर्म

नासोपि चांडाल उच्यते ॥ मातुरेः पितरश्चैव विद्वत्संवाति दुर्वसं ॥ सु
श्रुधानकरे एव सोपि चांडाल उच्यते ॥ ३३ ॥ गवाचसत्यमादाने दौ
संध्याचमैथुन ॥ एककिमिष्टं न भुक्तं च सोपि चांडाल उच्यते ॥ ३४ ॥
गोधनं च तृषाश्चैव जाते च जनिस्थे ॥ विष्टोपि कृताजेन सोपि चांडा

राम
६

ल उच्यते ॥ ३५ ॥ विवाहिता च जे कन्या सा लयांश्च कुले गता ॥ विना दो
षं परं त्यागि सोपि चांडाल उच्यते ॥ ३६ ॥ एकपुर्षद्वयो भार्यामेक
स्तेन पालयेत् ॥ मेकतिक्तामेकभुक्ता सोपि चांडाल उच्यते ॥ ३७ ॥
उरध्वानि पस्थानि अतितंग्रहवागता ॥ सोपि भुक्तं न भुक्तं च सोपि

धर्म

चांडाल उच्यते ॥ ३८ ॥ आशा कर्मनादातारो प्रतिष्ठा दत्तकं ॥ नरा सोऽपि
कृतज्ञेन सोऽपि चांडाल उच्यते ॥ ३९ ॥ अस्तमेन वमेमासे स्त्रिया भु
क्तं च गवीणा ॥ तस्य हत्या माहापात सोऽपि चांडाल उच्यते ॥ ४० ॥ यद्वि
नां कासु चांडाल पशुनां चांडाल गंदर्भा ॥ जंतुना सोऽपि चांडाल सर्वचां
क

राम
७

डाल प्रनिदकं ॥ ४१ ॥ गच्छ गच्छ पतिहार युधिष्ठिर समो प्रति ॥ चांडाल आ
गतो दारे गोष्ठि करो नराधिप ॥ ४२ ॥ भिमसेन इदं श्रुत्वा चांडालो सिने
माधितं ॥ महाप्रज्ञा महात्मानं सत्यं सत्यं नराधिप ॥ ४३ ॥ मातंगो आग
मं सतितं राजा दोषेन दीयते ॥ जानिनि आते चित्तानां गोष्ठि करो नराधि

धर्म

पा॥ ४४ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ मिमंसी मम सखा हो किमर्थ आग
तोत्तयं ॥ कार्य कवन निमित्तं श्रुततो वाक्यं न वेदयं ॥ ४५ ॥ मिमंसे
न उवाच ॥ ॥ सुनुराजापथा व्रतं गता दृष्टं कथयाम्यहं ॥ चांडालो
आगतो दारे त्वया वाक्यं निवेदयं ॥ ४६ ॥ स्नेक वाद्यमेयं कृत्वा

राम

८

ममेतस्य महात्मने ॥ अतिथ आगतो दारे अतिद्यानराधिप ॥ ४७ ॥ युधि
ष्ठिर उवाच ॥ ॥ ब्रह्मजुहिः पुनः ब्रह्मसत्त्ववाक्यं वृद्धनरः ॥ वायुपुत्रजि
ताजेन धर्मसिद्धमहात्मनः ॥ ४८ ॥ किं दृश्यते मनुरवा नां सर्वसास्त्रवि
चारयं ॥ दारेतिष्टंति चांडालकिरूपं च वृकोदरं ॥ ४९ ॥ मिमंसे न उवा

धर्म

च॥ ॥ कागकोकिलवर्णानां करगं रक्तलोचन॥ सवगवर्द्धके
सो वंकपादौ महापदे॥ ५० ॥ युधिष्ठिर उवाच॥ ॥ गच्छ गच्छ दुरा
चारि चांडालोपापिकर्मना॥ अदृष्टदर्शनदृष्टां कथं यच्च गहमा
गता॥ ५१ ॥ भिमसेन उवाच॥ ॥ अतिथि आगतो द्वारे कुलगस्पकि

राम
९

पुच्छसि॥ यथासक्ति तद्यादानं यज्ञधर्मविधीयेत॥ ५२ ॥ न तस्य दर्शनं
दृष्ट्वा श्रुत्वा नैव कदाचन॥ महाप्रज्ञा महात्मानं सत्यं सत्यं नराधिप॥ ५३ ॥
युधिष्ठिर उवाच॥ ॥ कस्य तो आगतो द्वारे कुतो वा गृहमागता॥ यथा
त्वं हृदि वाक्यं ततो वाक्यं न वेदयेत्॥ ५४ ॥ चांडाल उवाच॥ ॥ राज

धर्म

बंधुर्वंधुनां राजन्धुनचक्षुषा ॥ पिता च मातरश्च गुरुनां गुरुनामस्तु व
द्वा ॥ ५५ ॥ उर्वलस्य वल्लो राजा ब्राह्मणस्य वेदो वल्लः ॥ मूर्धस्य त्वं वल
श्चैव तस्करांति तित्ति उर्वलं ॥ ५६ ॥ बालकस्य रोमवल्लं वस्त्राश्च
लनं वल्लं ॥ धर्मस्य सत्यं वल्लं क्षमा वल्लं तपश्चरिः ॥ ५७ ॥ पदिवल्ल

राम

१०

वाकासं मिनस्योदकं फलं ॥ धर्मस्य वल्लं सत्यं शस्त्रं पाण्डु वनं दनं ॥
५८ ॥ आयुर्वेदिर्यते दानं आयुज्यलिंगं पूज्यते ॥ अनाथपिंडसं
स्कारकोटियज्ञफलं भवेत् ॥ ५९ ॥ कथितं च जनादनभाषि
तं च नराधिप ॥ अत्र स्पष्टं दातव्यं गोष्ठिकरेन राधिप ॥ ६० ॥

धर्म

दुर्घानि च परसंथानि अतिथंग्रहमागताः ॥ तस्य भोज्यप्रज्यते
न सो अतिथं स्वर्गकर्मनं ॥ ६१ ॥ यद्विष्टिरुवाच ॥ ॥ पश्यन्नेव
गृहे नास्ति सर्वकालेषु भोजनं ॥ अतिथागतो द्वारे कथं प्रपूज्यते
॥ ६२ ॥ चांडाल उवाच ॥ ॥ अवलाभद्विकश्चैव कंदमूलफल
दाने ॥

राम

११

निचापथाहस्तस्तथावेषु सोतिथस्वर्गकर्मणं ॥ ६३ ॥ अतिथिदा
रतिष्ठति आपे भक्षेति येन राउदेकं च सुरापित्तानां मासभक्षते
॥ ६४ ॥ अतिथि विमुञ्जाति विमुखपितृदेवता ॥ कोटि पूजा वि
नस्येति ब्रह्महत्यापदपदे ॥ ६५ ॥ भावहीने पूज्यते देवासत्यहि

५३

नेदयास्तेषां विना अतिथयश्च सर्वत्र निर्फलं भवेत् ॥ ६६ ॥
चौरो वाचांशलोपुत्रो सर्वस्य मित्रवानकं ॥ वासुदेवस्य येषां पुंसो
तिथिर्गोमर्गकर्मिणो ॥ ६७ ॥ नग्रे च यवागृहे नदीपूष्पाणी पठेत्
॥ अपूर्वद्वैतदृश्यं तत्र तीर्थफलं भवेत् ॥ ६८ ॥ मंत्रहीनकृतं

धा १

रा ३
१२

ज्येन श्राद्धं च तीर्थं विना ॥ भूतवैतिगृहे कन्यादहते सप्तसाफल्यं ॥
६९ ॥ नकुलो वायुमार्जीरो रवोश्च स्वानसूकरं ॥ अमेघद्वारा तस्य
कंकणावनेन सुधौते ॥ ७० ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ कथं उच्यते
धर्मकथं धर्मप्रवर्तते ॥ कथं च स्थापिते धर्मकथं धर्मविनश्यते ॥ ७१ ॥

धर्म

अतिथि उवाच ॥ सत्यं उत्तमं धर्माधर्मद्वयाधर्मप्रवर्तते ॥ हिमाक्ष
पिते धर्मक्रोधधर्मविनश्यते ॥ २२ ॥ शुषिष्ठिर उवाच ॥ को वामि
त्रप्रदेशं च को वामित्रगृहेषु च ॥ को वामित्रातुरश्चैव को वामित्र
मरणांतका ॥ २३ ॥ अतिथि उवाच ॥ विश्वामित्रप्रदेशं च ॥

राम

१३

वामित्रगृहेषु च ॥ धर्माधर्ममित्रातुरश्चैव धर्ममित्रमरणांत
का ॥ २४ ॥ कथं उत्तमं त्र्यंते स्वस्तिकं कथं स्वस्तिप्रवर्तते ॥ कथं च दहते
स्वस्तिकं कथं स्वस्तिनिवेदयेत् ॥ २५ ॥ अतिथोवाच ॥ ब्रह्मा उत्तमं
त्र्यंते स्वस्तिजलस्वस्तिवेदयं ॥ गायत्रे दहते स्वस्ति यवं स्वस्तिप्रवर्त

ते ॥ ७६ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ चंद्रपर्वकचंपुण्यंकचंपुण्यवि
स्तथा ॥ कचंतिर्यप्रशंगेनकचंपुण्यंकचंपुण्यविस्तथा ॥ ७७ ॥ अर्थ उवा
च ॥ चंद्रपर्वस्तथापुण्यंदशस्तथा ॥ कोटिपुण्यंभव
तिर्यस्तथा ॥ ७८ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ किपु

राम

१४

एजमुनास्नानंगंगास्नानचकिंपुला ॥ गयापिंडप्रदानेनगोमतिस्न
नकिंपुला ॥ ७९ ॥ अतिथोवाच ॥ वाराणस्यांमहापुण्यंयद्याज्जाचमि
र्मला ॥ गयापिंडप्रदानेपिपीतस्वर्गप्रतिय ॥ ८० ॥ पर्वनिचकृत्यतेस्ना
धृतपीतामेवेतकोटिधं ॥ गोमतिस्नानंत्रिनेस्वर्गस्वर्गलोकेप्रतिग

धर्म

ति॥ ८१॥ युधिष्ठिर उवाच॥ ॥ पृथग्देहितानास्ति मातानास्ति तथै
वच॥ प्राता भग्नियोनास्ति शुषशांति कथं प्रभो॥ ८२॥ अतिथो वा
च॥ ॥ शुद्धिमातास्तथा जिह्वा पिता ज्ञान परायण॥ यथा स होदरं यस्य
सुषशांति भवंगहे॥ ८३॥ युधिष्ठिर उवाच॥ ॥ केन कर्म महादुः

राम
१५

षं केन कर्म शुषं भवेत्॥ केन कर्म मृते गर्भ केन कर्म प्रवर्तते॥ ८४॥
अतिथो वाच॥ ॥ देव पूजानकर्तव्यं तेन कर्म महादुषं॥ अन्नदानं
न कर्तव्यं तेन गर्भ पुनः पुनः॥ ८५॥ परास्त्री शारता जनेन लोभार्थं
सर्वमेव च॥ तेन रजाति महाद्वारे मृत्युः गर्भ पुनः पुनः॥ ८६॥ देव

धर्मसमायुक्ताः दयाधर्मवपालयेत् ॥ तेन सुषशांतिदीर्घमायुपमा
गतिः ॥ ८७ ॥ सुधिष्टिरुवाच ॥ कन्यायुतः आकाशंकते गगन
तारिका ॥ कतिधारावल्लसंतिमेघः काते हस्तवशुंधरा ॥ ८८ ॥ अ
तिथोवाच ॥ चतुर्माण्डलमांकाशंदयोः गगनतारिका ॥ दशधारा

राम
१५

निर्मल २

वसंतिमेघश्च हस्तवशुंधरा ॥ ८९ ॥ सुधिष्टिरुवाच ॥ मातुरेकं
यदिकं न्याः पिताः पदिकुमारकं ॥ बहिर्वाक्ये दसत्तं कस्य देहं समुद्र
वः ॥ ९० ॥ अतिथोवाच ॥ तिलमधोयथा तैलं काष्ठमधो द्रुता
सन ॥ पयोमधो यथा घृतं देवज्ञानपरायण ॥ ९१ ॥ सुधिष्टिरुवाच ॥

अग्निकाष्ठंचवेत्तायां त्वंदेवाय समं भवेत् ॥ अहं पूजा कृता तं चर्त्ता
तित स्पमम गृहे ॥ ८२ ॥ अति शो वाच ॥ ॥ न पूर्वममं भुक्ताः स
र्वा कालेषु भोजनं ॥ राजगृहे न भुक्तं बंधोषं समम धावते ॥ ८
३ ॥ युधिष्ठिर उवाच ॥ ॥ न भुक्ता केन दोषेनः विना दोषे विव

राम

१२

र्जिता ॥ अष्टासिंहासु स्रम पिनांसो मो भुक्ता मम गृहे ॥ ८४ ॥ अति
शो वाच ॥ लोभेषु मोहिते मायान च तृष्टति भावनं ॥ त्रैलोक्यं मो
हीता माया सत्य सत्यं न राधिषा ॥ ८५ ॥ राजा प्रतिगृहे घोरं विषम
स्वचम दोषमं ॥ पुत्रमांसवरं भुक्तान च राजा प्रतिगृहे ॥ ८६ ॥ न

धर्म

दीजलसमुद्रेषुपापपुण्यनृपगहेतस्माञ्जात्रविप्रतिग्राहिमहामंत्रे
नशुध्यते॥८७॥दशस्नानसमोचक्रिदशचक्रीशमोभूज॥दश
ध्वजसमोवेश्यादशवेशपासमोत्तप॥८८॥उतिष्ठपरत्नंदश्यशं
कामाननरीषासी॥तोगेतीवगहेर्शनचतिष्ठं ब्रह्मना॥८९॥ग

राम

१६

तातिसर्वपिप्रेभ्योमपमानोयुधिष्ठिर॥चिंतामानगतोरजाक्रोध
वाक्यंतिवेदयं॥१००॥युधिष्ठिरउवाच॥॥यज्ञविश्वाशनंकृत्वा
सर्वविप्रागहेगता॥अश्रद्धं पित्रपिंडं चकमंप्रपूर्यते॥१०१॥
मातांगकयतेकर्मवृथायज्ञममंकृता॥चिंताउत्समंगंतोरजानर

धर्म

पवानयुषिष्टिरा॥१०२॥चांशस्तज्जातित्यमांज्जारःसरप्सरणाभा
षितं॥शंशयश्चैवभग्नं चतत्रसेहोभवेकुकृत॥१०३॥पापिष्ठाग
तोद्वारेपूर्वहत्याकरोतिच॥द्वादशावर्षसंयोगोसर्वतिथिनिफलमवे
त्त॥१०४॥अतिथोवाच॥॥अहंचनैवपापिष्ठावनेकपापकर्मणा

राम

१८

॥ह्यकव्यपरित्यागोत्वेपापिष्टेनराधिप॥१०५॥प्रस्थावशदृशंवाक्यं
सत्यंभावशदृशंपृथं॥सत्यज्ञसंममकथितंममदोषोनदीयते॥१०६॥
आपाट्टिकार्तिकश्चैवमाद्यैवैशाषिकस्तथा॥दानस्नाननकर्तव्यं
स्वपापिष्टेनराधिप॥१०७॥अमावास्याएकादसिश्चैवचतु

दृशीचषष्टमी॥ यो नित्यं दंतं शुध्ययः सो पापि ह्येनराधिपः॥ १०॥
८॥ अमावास्या एकदशी च जीवहत्या करोति च॥ लिंगप्रश्न
ताजेनः स्वपापि ह्येनराधिपः॥ १०२॥ मातापिता विविधैर्यस्य वा
कुलसर्वदेहिनां॥ तस्य न धार्यते पुत्रः सो पापि ह्येनराधिपः॥ १०३॥

राम

२०

गुरुनिंश विप्रनिंश निंदां च तं ये स्वरी॥ परोपकारी निंदत्वा ज्येष्ठ
पापि ह्येनराधिपः॥ १०४॥ युधिष्ठिर उवाच॥ त्वं पूर्वमयं देवा विंश
योऽप्युनः पुनः॥ ममं यज्ञ भवे कृद्धोऽप्युपलब्धं देवदर्शनं॥ १०५॥ म
मं शाफल्यता यज्ञा आगतोऽसि ममं गृहे॥ अहे त्वं च सजा कृत्वा स
तं सत्यं मे हं वदे॥ १०६॥ कितुं इह नराणां च ब्रह्मा विष्णु महेश्वरं॥

धर्म

यथाचांडालरूपेन किंतु मोहहेमागता ॥ ११४ ॥ धर्म उवाच ॥
सत्यं सत्यं पुनः सत्यं सवशास्त्रविचारयं ॥ अहं तं च पिता पुत्रः सत्य
मेकः युधिष्ठिरः ॥ ११५ ॥ साधु साधु महाप्रज्ञा धनं च जननि त्वयं ॥ धन
तं शकुलं श्रेष्ठं यस्य पुत्र युधिष्ठिरः ॥ ११६ ॥ तं कृतं च मयं कृत्वा आ
गतो सिममंगहे ॥ यस्यार्थं तं कृतं यज्ञततो हं युधिष्ठिरः ॥ ११७ ॥ युधि

राम
२१

मम जन्म भवेत् धनं तं देवः दहनं भवेत् ॥ सर्व पाप विनिमुक्तो देहि भवति निमित्तं
हि देवता दर्शनं गुरु ॥ ११८ ॥

स्थिर उवाच ॥ आद्यमेशु फलं जम आद्यमेशु फलं तपः ॥ आद्यमेशु
फलं राज्ञं अपि मे गृहमागता ॥ ११९ ॥ परद्यमं प्रहिशोचयस्य यस्य
प्रवर्तते ॥ अतो मया ये देव च सता निमुक्ती लक्षणा ॥ १२० ॥ धर्म उवा
च ॥ साधु साधु सत्यं वैव सत्यं वैव युधिष्ठिर ॥ स्थिर स्थिर त्वया राज्ञो वि
रं विवति पांडव ॥ १२१ ॥ अश्चर्यं देवलोकेषु धर्मवाक्यदया प्ररं ॥ दे

धर्म

बलोकेगतो धर्मपुत्रसत्यं न रिष्यतात् ॥ १२२ ॥ धर्मेषु हन्यते व्याधिर्धर्मेषु
पुत्रेषु हन्यते ॥ धर्मकेषु हन्यते शत्रुजतो धर्मततो जय ॥ १२३ ॥
इति श्री धर्मसंवीदिपिता पुत्रकथा समाप्ता ॥ ॥ शुभम् ॥
या दृष्टं पुष्टं कं दृष्टं ता दृष्टं लिखितं मया यदि शुद्धो म शुद्धो वामम
दोषो न दियंते ॥ ॥ सम्यत् १८२७ भाद्र शुदि १० शोज ५ लिखितं

आशा आरुख्य
ASHA ARCHIVES

६२०
२३३

शुभम् ॥
गम
२२